

Midler mot ulcus

Legemiddelgrupper

- Antacida
- Alginat
- Sukralfat
- Vismuth
- H2-receptorantagonister
 - Cimetidin
 - Raniditin
 - Famotidin
- Protonpumpehemmere
 - Omeprazol
 - Lansoprasol

Antacida

- Kalsiumkarbonat (CaCO_3)
- Natriumhydrogenkarbonat (NaHCO_3)
- KOMBINASJONER MED
- Aluminiumhydroksid (Al(OH)_3)
- Magnesiumhydroksid (Mg(OH)_2)

Antacida

Forbindelse	Nøytr. kapasitet	Bivirkninger
NaHCO_3	Høy	Alkalose, væskeretensjon
CaCO_3	Moderat	Hyperkalsemi, nefrolitiasis, melkalkali-syndr.
Al(OH)_3	Høy	Obstip., hypofosfatemi, hemming av legem. ab
Mg(OH)_2	Høy	Diaré, hypermagnesemi (ved nyresvikt)

Antacida: virkningsmekanisme

- Nøytraliserer saltsyre
- Inaktivérer pepsin
- AI slimhinnebeskyttende
- Mulig stimulering av prostaglandinproduksjonen (AI)

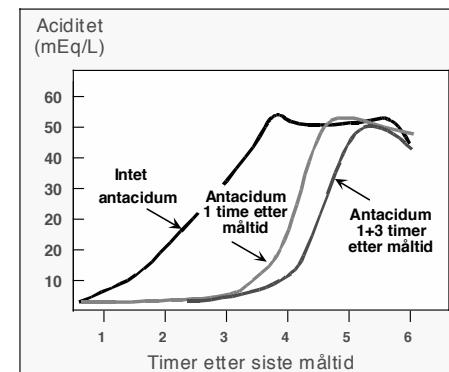
Antacida: interaksjoner

- Antacida (og i særdeleshed AI) hemmer absorpsjonen av en rekke legemidler:
 - Digoksin
 - Tetrasykliner
 - Jern
 - Flere H2 blokkere
 - Naproxen
 - Propranolol
 - M. fl.

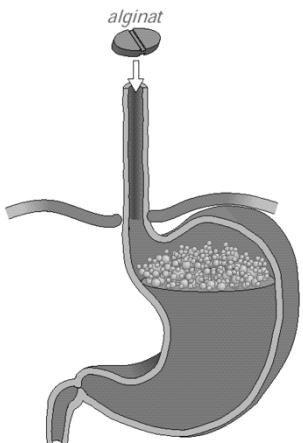
Antacida: effekter og bruk

- Fremmer tilheling av ulcerus duodeni
- Fordeler ved kombinasjonen AI + Mg er protrahert effekt og liten effekt på avføringsfrekvensen
- AI og Mg kan akkumuleres ved nedsett nyrefunksjon
- CaCO₃ kan gi alkalose og nyrestein
- NaHCO₃ absorberes, og kan gi alkalose

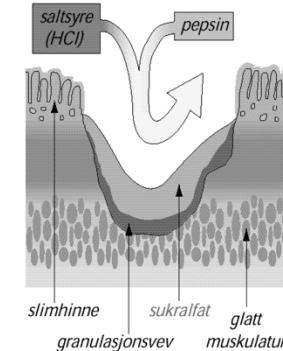
Antacida: doseringsstrategi

- Høymolekykært kolloid fra alger
- I kombinasjon med $\text{NaHCO}_3 / \text{Al(OH)}_3$
- Danner en viskøs gel
- Beskytter mot refluks

Sukralfat

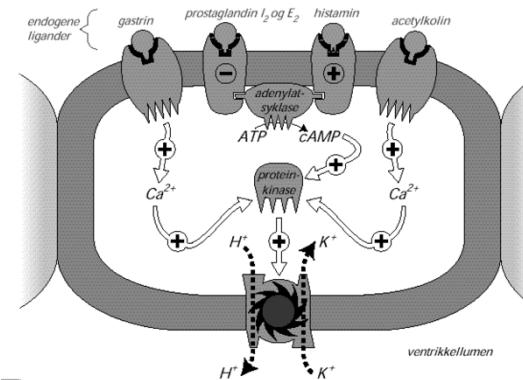

- Basisk aluminiumsalt av uoppløselig sakkarosesulfat
- Danner en tyktflytende slimhinnebeskyttende masse, spesielt i sårbunn
- Absorberes lite (<2.5%)
- Stimulerer prostaglandinsyntesen
- Bruk: ulcus pepticum
- Bivirkninger: obstipasjon, Al intoks. ved nyresvikt
- Interaksjoner: Hemmer absorpsjon av tetrasykliner og digoksin

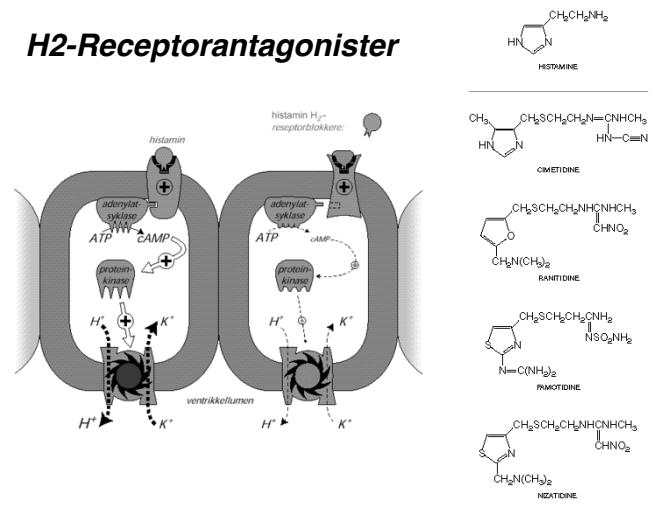
Vismut

- Kompleksbinder vevsproteiner og virker cytoprotektivt
- Ingen syrenøytraliserende effekt, men trolig en antibakteriell effekt på *H. pylori*
- Bruk: Inngår i trippelbehandling
- Bivirkninger: Dyspepsi, kvalme, svartfarging av tunga og avføring. Mulig neurotoksisitet ved langtidsbruk

Regulering av ventrikkelsekresjon

H2-Receptorantagonister

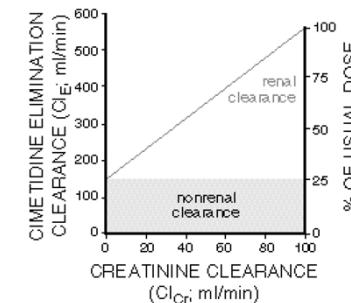

H2-Receptorantagonister

- Mekanisme: Blokker H₂ receptor, og hemmer >90% av ventrikkel-sekresjonen

Ranitidin er 10 ganger; famotidin er 30 ganger mer potent enn cimetidin

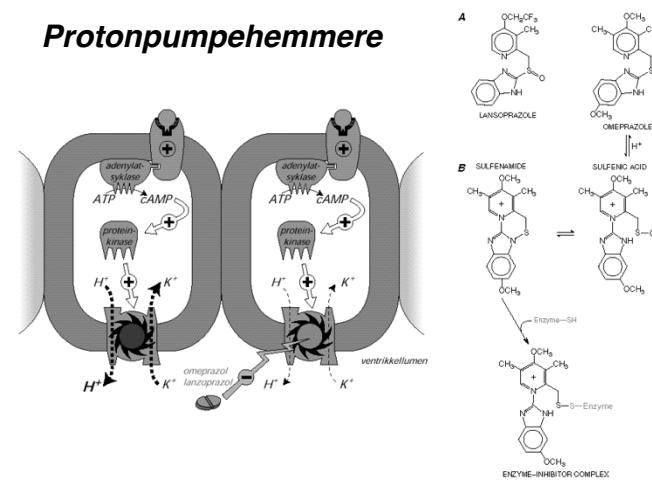
Farmakokinetikk:
Elimineres (T_{1/2} = 1-2t)
hovedsakelig uforandret gjennom urinen

H2-Receptorantagonister (forts.)

- Bivirkninger: Sjeldne.**
 - CNS: svimmelhet, hodepine, tretthet, konfusjon,
 - Lever: lett transaminaseøkning
 - Nyrer: lett kreatininøkning
 - Endokrine: gynekomasti, impotens (C)
- Interaksjoner**
 - Cimetidin er den klassiske hemmere av cytokrom P450
 - Akkumulasjonsfare for fenytoin, lidokain, teofyllin, warfarin
 - Ranitidin er en svak og famotidin ingen hemmer
- Bruk**
 - Går over placenta og bør i prinsippet unngåes ved graviditet
 - Dosen avpasses (C) etter nyrefunksjon
 - Ca 80 % duodenal- og ventrikkel ulci helbredes etter 4.6 uker

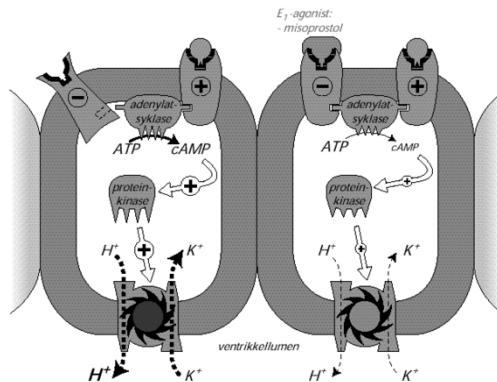
Protonpumpemhemmere

Protonpumpehemmere

- Mekanisme: Nedbrytes ved lav pH til forbindelse som inaktiviserer H⁺/K⁺-ATPasen. Hemmer >90% av ventrikkel-sekresjonen.
- Farmakokinetikk: Absorberes innen 3-6 timer. Metaboliseres. Elimineres (T_{1/2} = 1). Virkningen varer lengre (2-5 dager).
- Bivirkninger: Hos kun 1 %. Dyspepsi. Tolereres godt ved bruk < 12 uker. Vitamin B12 mangel ved langtidsbruk.
- Interaksjoner: Hemmer P450. Forsinket eliminasjon av diazepam, fenytoin, warfarin m. fl.
- Bruk: Refluks esofagitt. Ulcus. Z-E syndrom. Bedre effekt enn H₂-blokkere. Doseres tre ganger i uken.
- Lanzoprazol vs. omeprazol. L høyere F (=80-90% vs. 50 %), hurtigere inntredende effekt, og ingen kjent hemming av P450.

Misoprostol

Misoprostol

- Mekanisme: Prostaglandin E1-analog. Hemmer ventrikkel sekresjonen og virker slimhinnebeskyttende.
- Bivirkninger: Diaré, hodepine. Uteruskontraksjon og abort.
- Bruk: Ulcusprofylakse hos NSAIDs brukere

Helicobacter pylori

- Syre-resistant bakterie i mukuslaget i ventrikelen
- Produserer (urease) en syrenøytraliserende forbindelse som virker lokalt
- Infeksjonen begrenses til ventrikelslimhinden og er livsvarig hvis ubehandlet
- Forårsaker 2/3 av ulci ventriculi, men ikke alle med infeksjon utvikler ulcus
- Behandles med antibiotika

Historien

- 1981: Marshall og Warren (Nedlands, Australia) dyrket *pylori* (HP)
- Påvist hos alle av 13 pasienter med ulcus
- Hypotesen at HP forårsaket ulcus møtt med stor skepsis
- Marshall drakk HP kultur for å vise at bakterien forårsaket gastritt hos frisk person
- Infeksjonen påvist hos barn og kronisk infeksjon disponerte for ulcus
- 1984: Marshall utviklet ulcusbehandling basert på antibiotikaterapi og utviklet urease-test som kunne bekrefte HP-hypotesen
- 1985: Placebo-kontrollert double blind studie
- 1994: NIH konsensus konferanse: "first step (in ulcus therapy) is the identification and eradication of *Helicobacter pylori*"
- Allment akseptert at HP infeksjon disponerer for ulcus, gastritt og ventrikkelcancer
- 2005: Marshall fikk Nobelprisen

Behandling rettet mot *Helicobacter pylori*

- Prinsipp: Utryddelse av *Helicobacter pylori*
- Regimer
 - PPI, amoksicillin, klaritromycin
 - PPI, metronidazol, amoksicillin eller klaritromycin
 - Tillegg av Vismut ("quadruple therapy")
 - Varighet: 7-14 dager
- Behandlingsresultat
 - 90 % blir kvitt sin infeksjon, noe avhengig av resistens (klaritromycin)